

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Kommunal- og familieavdelingen
Postboks 2534
7701 STEINKJER

Deres ref
1999/04171

Vår ref
99/03689

Dato
21.01.2000

INNHENTING AV OPPLYSNINGER I BARNEVERNSAKER

Vi viser til brev av 25. august 1999 der det stilles spørsmål ved hvorvidt barneverntjenesten, i forbindelse med undersøkelser etter barnevernloven § 4-3, har anledning til å bruke tekniske hjelpeemidler som fotografi, lydbånd eller video.

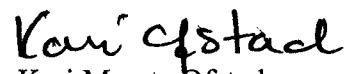
Slik Barne- og familidepartementet ser det, kan barneverntjenesten ikke bruke tekniske hjelpeemidler ved undersøkelser etter § 4-3 med mindre den private part samtykker til slik bruk. Formålet med undersøkelser etter § 4-3 er å avdekke om barn lever under forhold som gjør det nødvendig å iverksette tiltak etter barnevernloven, ikke å "sikre bevis" for en eventuell senere fylkesnemndssak. Fotografering og lydbåndopptak av privatpersoner og/eller deres private hjem er å anse som inngrep i den private rettssfære som krever samtykke eller klar lovhemmel.

Vi finner grunn til å bemerke at gjennomføring av undersøkelser med det siktemål å "sikre bevis", neppe er heldig med tanke på å oppnå et godt samarbeid med den aktuelle familien, verken med tanke på selve undersøkelsen eller eventuelle senere tiltak. Etter vår oppfatning er det viktig at undersøkelser, så langt det lar seg gjøre, skjer i samarbeid med familien, både fordi dette gir de beste forutsetninger for å få saken best mulig belyst og for å kunne samarbeide om eventuelle senere tiltak.

Vi vil for øvrig tilføye at vi vanskelig kan se at eventuelle fotografier, videooppptak eller lignende kan ha avgjørende betydning i en eventuell sak for fylkesnemnda eller domstolene. Vi antar videre at det også når det gjelder slike "bevis" kan oppstå en etterfølgende uenighet mellom partene om tilblivelsen av "beviset" og om i hvilken grad dette gir et dekkende bilde av familiens situasjon.

Med hilsen

Tone G. Smith (e.f.)

Kari Merete Ofstad